

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 68760-05-23 מדינת ישראל נ' רגב

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד שני מגדי

נגד

הנאשם:

אמיר רגב

ע"י ב"כ עוה"ד אבי עמירם

פסק דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 22.3.2023, נהג הנאשם ברכבו, הגיע לצומת בתל אביב ונעצר כשמאחורי רכבו נהגה המתלוננת ברכבה. המתלוננת צפרה על מנת שהנאשם יתקדם עם רכבו בכדי שתוכל לפנות שמאלה. בתגובה, הנאשם הוציא את רגלו מהרכב, הסתובב לעבר המתלוננת, ביצע תנועת שיסוף בגרון ומיד לאחר מכן שלף מרכבו חפץ שנחזה להיות סכין ונופף באמצעותו אל עבר המתלוננת.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה יופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן כאשר לבקשת ההגנה תיבחן אפשרות לביטול הרשעתו. במועד הצגת ההסדר עמדה המאשימה על הרשעת הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם בן 39, ללא עבר פלילי, נשוי ואב לשלושה ילדים, משמש כדירקטור בחברת פתרונות טכנולוגיים אשר עובדת למול גורמי ביטחון ומשרדי ממשלה. שירות המבחן סקר את תולדות חייו של הנאשם, אשר שירת שירות צבאי מלא כפקח טיסה ובעל תואר ראשון במנהל עסקים, מלונאות ותיירות. הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הביע תחושות אשמה, בושה, אמפתיה רבה כלפי המתלוננת, ותיאר כי בסמוך לתקופה בה בוצעה העבירה אובחן בנו הבכור כסובל מקושי בוויסות חושי לאחר שחוזה התעללות בגן הילדים. כתוצאה מכך, הנאשם התקשה להתמודד באופן מיטיב עם הרגשות שליוו אותו בהתמודדות עם הקשיים שחוזה בנו הבכור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 68760-05-23 מדינת ישראל נ' רגב

שרות המבחן פירט את שילובו של הנאשם בהליך טיפולי, אותו החל באופן עצמאי בחודש נובמבר 2023, אשר כלל השתתפות בטיפולים פסיכולוגיים בעקבות חרדות שהתעוררו סביב המלחמה, מות חברו במלחמת חרבות ברזל ודאגתו לילדיו. מטפלו הפרטי של הנאשם עדכן את שירות המבחן כי במסגרת הטיפול ניכר היה שהנאשם חש חרטה על העבירה שביצע, מוצף רגשות אשם, וכן כי התרשם שהתנהגותו של הנאשם בעת ביצוע העבירה היא חריגה לו ואינה מאפיינת אותו. עוד צוין כי הטיפול עוסק בתכנים שהביאו את הנאשם להתנהגות פורצת גבולות ורכישת כלים להתמודדות יעילה במצבים רגשיים מורכבים.

שירות המבחן התרשם כי מכלול הנתונים מצביע על תפקוד תקין של הנאשם, אשר אינו מאופיין בדפוסים אלימים מושרשים, וכי התנהגותו בעת ביצוע העבירה אינה מאפיינת את התנהגותו בדרך כלל. עוד צוין כי הנאשם חש אשמה וחרטה עמוקה בגין מעשיו וכי תחושות אלו מלוות אותו בחיי היומיום ומקשות על התנהגותו השוטפת. שירות המבחן היפנה למכתב ממקום עבודתו של הנאשם, ממנו עולה כי הוא נדרש במסגרת עבודתו להליכי סיווג בטחוני הכוללים עמידה בדרישה של היעדר רישום פלילי. לפיכך, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעת הנאשם, הטלת צו של"צ בהיקף של 80 שעות, צו מבחן לשנה, ופיצוי כספי למתלוננת.

ראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לגבי הענישה הנוהגת (טמ/1).

5. ב"כ הנאשם הגיש רשימת הסדרים מותנים של חטיבת התביעות (טנ/1); אסופת מסמכים שונים (טנ/2) הכוללת את המסמכים הבאים: פסיקה לביסוס עמדתו; מסמכים רפואיים אודות מצבו הנפשי של בנו; כתבות שפורסמו אודות העשייה של החברה בה עובד הנאשם למול המערכת הביטחונית, הצבאית, משרדי ממשלה וגופים ציבוריים; מכתב של הפסיכולוג המטפל בנאשם, בו תואר כי המקרה הנדון מהווה אירוע חריג שאינו מאפיין את הנאשם; מכתב מטעם דירקטור בחברת "קומיט", בו תוארה המעורבות העמוקה של החברה בתהליכים מול משרדי ממשלה, ארגונים ציבוריים וגורמי ביטחון המחייבת את עובדי החברה ומנהליה לעבור תחקירים ביטחוניים מקיפים ועמידה בדרישות המקפידות על היעדר רישום פלילי.

6. מר דרור פירסט, דירקטור בחברה בה עובד הנאשם אשר מכתבו הוגש כראיה לעונש, העיד מטעם ההגנה. בעדותו פירט את אופי העבודה בחברה בה עובד הנאשם, את הממשקים הקרובים של החברה עם משרדי ממשלה וגופים ביטחוניים, והבהיר כי ככל שתהיה לנאשם הרשעה פלילית למעשה "אין סיבה להחזיק אותו" (עמ' 12 ש' 27 לפרוט').

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 68760-05-23 מדינת ישראל נ' רגב

תמצית טיעוני הצדדים

7. **ב"כ המאשימה** עמדה על חומרת העבירה בנסיבותיה, תוך שצינה כי אומנם לא התרחשה אלימות פיזית אך מדובר באיומים על רקע סכסוך בכביש תוך שימוש באמצעי מדגים. כמו כן, פירטה את חומרת התופעה של אלימות על רקע שימוש בדרך וכן תופעת תת תרבות הסכין. לטענתה, סוג העבירה אינו מאפשר לסיים את ההליך ללא הרשעת הנאשם, וכן טענה כי לא הוכחה פגיעה קונקרטית בנאשם מעצם הרשעתו. לפיכך, התנגדה לביטול הרשעת הנאשם. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה, ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. בהתחשב בתסקיר החיובי, היעדר עבר פלילי, והודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, ביקשה למקמו בתחתית מתחם הענישה. לפיכך, עתרה להטיל על הנאשם מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

8. **ב"כ הנאשם** היפנה לכך שמדובר באירוע קצר ביותר של שניות ספורות, כשהנאשם למעשה לא יצא מרכבו, כפי שניתן ללמוד מהסרטון המתעד את המקרה. לטענתו, אירוע שכזה עשוי להסתיים בהסדר מותנה, אולם מדיניות חטיבת התביעות בנושאים אלה השתנתה חודשים ספורים לפני ביצוע העבירה. בטיעונו פירט הסנגור את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר עובד כדירקטור בחברת "קומיט", חברת הייטק העוסקת בטכנולוגיות ביטחוניות שונות למול הצבא וגורמי בטחון, עבודה המחייבת היעדר עבר פלילי במסגרת תחקירי סיווג בטחוני. בנוסף, היפנה למסמכים מהם עולה כי סמוך לביצוע העבירה התגלתה בעיה נפשית אצל בנו של הנאשם בעקבות אלימות שחוה בגן הילדים, נתון אשר גרם לנאשם לחרדה ולהתפרצות החרیגה כלפי המתלוננת. בנוסף, היפנה להליך הטיפולי שעובר הנאשם, לקבלת האחריות על ידו והחרטה הכנה מצדו. לפיכך, ביקש כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן בדבר ביטול ההרשעה.

9. **הנאשם** בדברו, ציין כי הוא נוטל אחריות מלאה על ביצוע העבירה והביע חרטה עמוקה על מעשיו. לדבריו, היה נתון תחת לחצים רבים לאחר שקיבל אבחון לגבי מצב בנו, וביצע את העבירה. לדבריו, "זה חמור מאד". הנאשם הרחיב בדבריו לגבי עומק החרטה שחש, והחשיבות שהוא רואה בהתנצלות אישית כלפי המתלוננת. בנוסף, פירט את אופי עבודת החברה בה הוא עובד, כחברה המטפלת בין היתר במערכות שרתים של תעשיות בטחוניות, צה"ל, הנהלת בתי המשפט, משרדי ממשלה ועוד. במסגרת תפקידו כדירקטור בחברה, הנאשם עבר שאלון בו היה עליו להצהיר האם יש לו עבר פלילי, ומעת לעת עליו לעבור תחקירים בטחוניים דומים בהתאם לפרוייקטים בהם הוא מטפל. לטענתו, בנסיבות בהן תישאר ההרשעה, יחליט מנכ"ל החברה לבחור בעובדים אחרים לטפל בפרוייקטים והוא עלול לאבד את עבודתו. עוד שיתף הנאשם במצבו הכלכלי ובעלות הטיפול הנפשי בבנו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 68760-05-23 מדינת ישראל נ' רגב

דיון והכרעה

10. סוגיית ביטול הרשעה פלילית נבחנת כשאלה עצמאית המקדימה את הדיון בענין מתחם הענישה (רע"פ 547/21 **יקטרינה סיטניק נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (17.3.2021); רע"פ 2327/19 **גוז מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8 ו-11 (19.5.2019)).

התנאים המצטברים לבחינת סוגיה זו נקבעו בהלכת כתב (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב(3) 337 (1997) (להלן: "**ענין כתב**")): סוג עבירה המאפשר לוותר על הרשעה וכן פגיעה חמורה בשיקום הנאשם מעצם הרשעתו. הליך זה יוחד למקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם נוצר פער מובהק בין עוצמת הפגיעה בנאשם בעקבות ההרשעה לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה (רע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013)). עוד נקבע, כי על הנאשם לבסס את טענתו לפגיעה קונקרטית בסיכויי שיקומו, בראיות מוחשיות ומובהקות (רע"פ 1240/19 **עופר בר לוי נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (24.3.2019) והאסמכתאות המפורטות שם).

11. בחינת התנאי הראשון מתייחסת לסוג העבירה אך גם לנסיבות המקרה המסוים, כפי שנקבע בהלכת כתב:

"סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה...."
(ענין כתב, פסקה 7 בפסק דינה של כב' השופטת דורנר; ראו עוד את הצורך בבחינת נסיבות כוללות של ביצוע העבירה – רע"פ 5100/14 ד"ר **אחמד מסארווה נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (28.07.2014)).

בנסיבות המקרה הנדון, יש לראות חומרה בכך שהעבירה בוצעה אגב שימוש בדרך וכן תוך שהנאשם אוזח בחפץ הנחזה להיות סכין ומנופף בו. עם זאת, מדובר באירוע שערך שניות בודדות כשהנאשם לא התקרב אל המתלוננת וגם לא קרא דבר לעברה. שילוב נסיבות אלה מציב את העבירה ברף בינוני של ביצוע עבירת האיומים, כאשר קיימות נסיבות איומים חמורות מאלה בהן הורשע הנאשם וקיימות נסיבות מקילות מהן.

עבירת האיומים אינה מעבירות האלימות החמורות, עבירה שלא מעורבת בה פגיעה פיזית, אשר המחוקק קבע אותה כעבירה מסוג עוון. אקדים ואומר כי אין מדובר בסוג עבירה שאינו מאפשר את סיום ההליך ללא הרשעה. פסק הדין אליו היפנתה ב"כ המאשימה אשר ניתן על ידי, עסק בעבירות איומים והחזקת סכין שלא למטרה כשרה. בהחלטתי בה נדחתה בקשת ההגנה לביטול הרשעת הנאשם, התמקדתי בעבירת החזקת הסכין, אותה קבע המחוקק כעבירה מסוג פשע, תוך התייחסות לתת תרבות הסכין ולפסיקת בית המשפט העליון בסוגיית ביטול הרשעה בגין עבירת החזקת סכין. לא ניתן ללמוד מאותו מקרה על המקרה הנדון. לעומת זאת, ב"כ הנאשם צירף רשימת הליכים שהסתיימו בהסדר מותנה, אך טען כי הדבר לא הסתייע במקרה הנדון בשל שינוי בעמדת התביעה אשר צמצמה, חודשים לפני האירוע, את סוג המקרים שיכולים להסתיים בהסדר מותנה. לטיעוני צירף רשימת תיקים אשר הסתיימו בהסדר מותנה, לפני ביצוע העבירה במקרה זה. חלק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 68760-05-23 מדינת ישראל נ' רגב

ממקרים אלה משקפים איומים קשים על רקע שימוש בדרך. עיון ברשימת ההסדרים המותנים באתר משטרת ישראל, מעלה כי אף במהלך השנה האחרונה הסתיימו מקרים של איומים קשים על רקע שימוש בדרך בהסדרים מותנים, ביחידות ההסדר המותנה השונות. אפנה למספר דוגמאות:

- נאשם אשר עצר את רכבו באלכסון, יצא אל המתלונן, ירק על רכבו, שב לרכבו והוציא אלה מתא המטען. בשלב זה רץ הנאשם לעבר רכבו של המתלונן בעוד המתלונן נוסע לאחור על מנת להתרחק מהנאשם (תיק 320939/23, הסד"מ חוף צפון, 4.9.24).
- נאשם אשר עצר עם רכבו בסמוך לרכב המתלונן ואיים בכך שידקור, ישחט אותו ועוד (תיק 565626/23, הסד"מ מרכז, 8.12.24).
- נאשמת אשר עצרה את רכבה באמצע הכביש, יצאה מהרכב, ותוך ביצוע תנועת ירי באקדח אמרה לנהג "אם היה לי נשק הייתי הורגת אותך" ועוד (תיק 488736/23, הסד"מ ירושלים, 27.6.24).

נתון זה אך מחזק את העובדה שמדובר בסוג עבירה המאפשר את סיום ההליך בדרך של ביטול ההרשעה. בנוסף, אפנה לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם לגבי מקרים אשר הסתיימו ללא הרשעה, אף בעבירות איומים (טנ/2).

12. בחינת התנאי השני, מציבה את מידת הנטל שמוטל על כתפי הנאשם להוכיח את עוצמת הפגיעה בו ביחס למידת חומרת העבירה וחומרת נסיבותיה, בדרך של מעין מקבילית כוחות (רע"פ 3515/12 **מדינת ישראל נ' דוד שבתאי**, פסקה 39 (10.9.2013)). חומרת העבירה במקרה הנוכחי מבססת רף בינוני של אינטרס ציבורי בהותרת ההרשעה על כנה. הנאשם הוכיח את קיומה של פגיעה משמעותית בו ובשיקומו, ככל שהרשעתו תיוותר על כנה. הונחו בפני ראיות לכך שהנאשם נמצא בתקופה מורכבת בחייו, במישור האישי, המשפחתי והתעסוקתי, המשפיעים זה על זה: הוכח כי בנו של הנאשם מטופל בתחומים שונים, שלא יפורטו מפאת צנעת הפרט, טיפול שעלויותיו נכבדות, כפי שהעיד הנאשם; הוכח כי הנאשם נמצא בתפקיד בכיר בחברה טכנולוגית הקשורה למגזר הביטחוני והממשלתי, וכי במסגרת זו נערכים תחקירים ביטחוניים מעמיקים ומקיפים הדורשים לא פעם התייחסות להיעדר עבר פלילי; הוכח כי הותרת ההרשעה על כנה עלולה להביא לפגיעה קשה במקור פרנסת הנאשם וכלכלת משפחתו, בכך שיאלץ לעזוב את מקום העבודה; הוכח כי הנאשם נמצא מזה תקופה ארוכה בהליך טיפולי הכולל אף התייחסות לאירוע נשוא כתב האישום, במסגרתו העריך המטפל כי הותרת הרישום הפלילי עלולה להחמיר את מצבו הרגשי של הנאשם עד כדי תוצאה הרסנית (מכתבו של מר איתן אלון וכן התרשמות שירות המבחן). שילוב נתונים כבדי משקל אלה, מבסס פגיעה אפשרית ממשית, משמעותית ועמוקה, בשיקום הנאשם ככל שהרשעתו לא תבוטל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 68760-05-23 מדינת ישראל נ' רגב

13. לאחר שבחנתי את מידת הפגיעה המשמעותית בשיקום הנאשם, ככל שהרשעתו לא תבוטל, ובהתחשב במידת הפגיעה בשיקולי הענישה השונים ובתועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה, אני מוצא כי מדובר באחד המקרים יוצאי הדופן בהם מתקיים פער קיצוני בין עוצמת הפגיעה בנאשם לבין האינטרס הציבורי שבהרשעה. לפיכך, אני מקבל את המלצת שירות המבחן ומורה על ביטול הרשעת הנאשם.

מוטל על הנאשם צו של"צ בהיקף 80 שעות, זאת בהתאם לתכנית שערך שירות המבחן. בנוסף, מוטל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים.

בית המשפט הבהיר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בתנאי אחד הצווים, יכול והדיון בעניינו יתחדש.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ה, 5 ב05 מרץ 2025, במעמד הצדדים.

איתן קורנהאוזר, שופט